

VÁŽENÍ PŘÁTELE VENKOVA A SPOLKOVÉHO ŽIVOTA,

se svátkem Tří králů se nám uzavírá období Vánoc i první týden nového roku 2024. Symbolicky. Jedna cesta končí, druhá začíná. Ti, kdo po nich kráčí však mají stále stejný cíl. Dovolte nám proto několik slov k tomu, co máme za sebou, čím žijeme, co očekáváme. Spolek pro Hůrky a venkov dlouhodobě navazuje na koncepci své činnosti a vychází z obecného cíle přispět k obohacení naší společnosti. Co si však představit pod pojmem společnost a jak poznat, zda jsme měli skutečně dobré cíle, které ji obohatily?

U plynulých dvanáct měsíců (a ten jeden týden navíc) přineslo našemu spolku první celý rok po koronavirové pandemii, v němž jsme mohli plně obnovit svou činnost. I s minimální finanční podporou se nám podařilo realizovat řadu akcí, několik z nich dokonce s rekordním počtem účastníků. Spolek pokračoval v započatých projektech, nadále udržoval ty dlouhodobé a některé zavedl jako zcela nové. Jedním z takových je iniciační projekt *Hůrky - Jen spolu tvoříme domov*. Vnímáme, jak se svět po prodělané pandemii, vlivem světových i domácích událostí, nadmírou informací a technologií mění. Jak vývoj běží rychleji než život samotný, jak překonává jeho důležité segmenty jako je kultura, historie a morálka. Už v březnu jsme proto uskutečnili besedu o domově – o vesnici, v níž žijeme. Řekli jsme si, co je pro nás důležité, místa, tradice, společná minulost. V tomto duchu jsme pokračovali po celý loňský rok. Navázala na to i hlavní oslava *Půl století od posledního zvonění v Hůrkách*. Podařilo se nám pro ni získat záštitu prvního náměstka hejtmana Jihočeského kraje, pana Františka Talíře, i ministerstva kultury, reprezentovaného vrchním sekčním ředitelem Vlastislavem Ourodou, který se akce osobně zúčastnil. Do Hůrek zavítal také Josef Záruba-Pfeffermann, pravnuke stejnojmenného architekta a autora stavby hůrecké školy.

V propojování společnosti vidíme základní segment jejího fungování a z vlastní zkušenosti víme, že peníze v tomto směru nehrají hlavní roli. Peníze samy o sobě totiž žádnou rozdělenou společnost ještě nikdy nevyhlídly. V Hůrkách se proto v rámci projektu *Naše tradice* snažíme dlouhodobě ukotvit ve venkovských zvyklostech napříč celým rokem. Velikonoce, pouť, posvícení, vánoční čas. Vedle toho pořádáme odborné přednášky a besedy. Díky licenci Národního filmového archivu jsme o adventu promítali jeden z posledních němých filmů, natočený v Českých Budějovicích. Navázali jsme kontakty s několika odbornými institucemi, knihovnami i muzei, vyměnili si zkušenosti s jinými spolky, jednotlivci i sběrateli. Přijali jsme laskavé pozvání do Vimperka a setkali se se starostkou a krajskou zastupitelkou paní Jaroslavou Martanovou. Pohovořili jsme společně o významu zachování a udržitelnosti památek, o zchátralém objektu Steinbrenerových tiskáren, fungování knihovny a opravené budově historické školy. Spojujeme lidi a lidé se spojují s námi. Je to volba, kterou využije ten, kdo chce. Třeba ti, kteří se v Hůrkách narodili, bydleli tu anebo tu měli někoho z rodiny. Ozývají se nám z tuzemska i ze zahraničí a svěřují se nám se svými vzpomínkami.

K ráčíme stále po stejné cestě. Svou činností a svými postoji dokazujeme, že společnost vnímáme jako vzájemně propojený organismus. Nemusejí v něm všichni jednat, myslet a mluvit stejně, ale měli by se vzájemně respektovat. Společnost by měla fungovat jednak uvnitř sebe sama, třeba v jedné vesnici, jednak navenek, se světem. Navazovat kontakty, získávat a konfrontovat zkušenosti, ptát se po názorech druhých, očekávat zpětnou vazbu. Ctít skutečné hodnoty, mít smysluplné cíle a nebát se za nimi jít. Jsme přesvědčeni, že tohle dokáže každý z nás. Že tohle dokážeme my, naše společnost. Jen chtít.

Přejme si do nového roku 2024 odvalu chtít.
Bude-li dobrý cíl, podaří se to.

S úctou. S díky.

Výbor Spolku pro Hůrky a venkov

Pavla Marešová
Aleš František Plávek
Marie Račáková

V Hůrkách, ve svátek Tří králů 2024

